

[Dohrmann]

legrafist er ca. 178.500 kr. Dertil kommer gratis flytning, en årlig betalt ferie for familien, gratis tandlæge, huslejetilskud, altså en lang, lang række fordele, som ikke er med i de 178.500 kr. Hvis VS og SF, som de selv siger, vil gøre sig til talsmænd for, skal vi sige de små i samfundet, så mener jeg nok, at man må tolke det derhen, at der er megen dobbeltmoral i hele dette spil.

Vi har jo her i dag to forslag at tage stilling til. Regeringen er kommet med et forslag om et løntillæg på 5,5 pct. Det tal har man fundet frem til ud fra lønstigningerne i Danmark. Vi har foreslået, at man nedsætter en voldgiftsret med landsdommeren i Grønland som formand, to medlemmer udpeget af de største partier i Grønland og to medlemmer udpeget af regeringen. Vi mener, alt taget i betragtning, at det, en sådan tvungen voldgift vil resultere i, vil være langt at foretrække i forhold til det, regeringen kommer med, fordi man har fødestedskriteriet i Grønland og man har en masse andre ting, som fremskridtspartiet går imod. Jeg håber stadig væk, at man vil indse, at vores forslag faktisk er det bedste ud af de to muligheder.

I øvrigt synes jeg, det er påfaldende, at hverken venstre eller konservative, som ellers har mange kritiske bemærkninger, har nævnt bare ét punkt i fremskridtspartiets forslag, de kan kritisere. Det synes jeg godt nok er en mangel.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal undlade at kommentere ret meget af den sidste ordførers bemærkninger om SFs og VS' stilling i denne sag. Når man ret betænker, hvordan fremskridtspartiets ordførertaler plejer at være i grønlandske sager, så siger det sig selv, at jeg ikke ønsker at gå i dialog omkring dette.

Ingen er i tvivl om, at dette er en meget vanskelig sag for socialistisk folkeparti, det har vi ikke lagt skjul på. Vi har prøvet at forklare det allerede ved førstebehandlingen, men ikke mindst hr. Hans Jørgen Jensen forstod det desværre ikke, så jeg skal prøve én gang til.

Der er her for os tale om to principper, som støder klart imod hinanden. På den ene side ønsker SF ikke, at man lovgiver på overenskomstområder. Det ønsker vi hverken her eller andre steder. På den anden side

indser vi klart, at forholdene i Grønland er af en helt anden beskaffenhed. Man må gå ind for lønudjævning i Grønland, hvis man mener noget med sin grønlandske politik, og hvis man mener noget med sin tilknytning til grønlandske venner, og det mener vi i socialistisk folkeparti. Denne sag er som sagt meget vanskelig for os. Vi har rådet vores grønlandske venner til at overveje, om dette er den rigtige vej at gå i disse sager, og om man ikke kunne prøve at nå længere via almindelige aftalemuligheder, men det var kun et råd, for vi skal ikke bestemme for grønlænderne, grønlænderne skal bestemme selv.

I 1977 stemte socialistisk folkeparti imod et indgreb som dette. Det gør vi ikke i dag, idet der er sket det væsentlige siden, at vi har fået en hjemmestyreordning, som socialistisk folkeparti har støttet. Vi støtter vores grønlandske venner, det grønlandske folk, i at komme videre ad den vej, som de selv ønsker, og derfor kan vi ikke stemme imod, når det grønlandske folk og det samlede grønlandske landsting beder om at få et indgreb som dette.

Vi har som sagt to principper, der støder imod hinanden, og i sådanne sager må vi undlade at stemme, og det er det, vi agter at gøre i denne sag.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i denne sag, men det er i anledning af den hykleriske tale, fru Grethe Fenger Møller holdt om ændringsforslag.

Fru Grethe Fenger Møller sagde, at de konservative havde indset, at der ikke var flertal for et ændringsforslag om voldgift, og derfor havde de konservative undladt at stille et forslag herom. Nu vil jeg godt sige, at det jo ikke er altid, at det, at der ikke er flertal for ting, afholder de konservative fra at stille ændringsforslag. I og for sig fremturer de konservative, uanset mulighederne for at få gennemført noget, med forskellige forslag.

Argumentationen er naturligvis en helt anden, hvad fru Grethe Fenger Møller også udmærket godt ved, nemlig at hvis man havde stillet et ændringsforslag om voldgift og det var blevet vedtaget, så var den eneste klare konsekvens, at det var kommet til at koste adskillige millioner mere, for at sige det mildt. De konservative har trods alt kun-